

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

22 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion

juducând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Donciu Gheorghe Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 13.01.2015 - 10.05.2016

2. instanța de apel: 20.05.2016 - 10.11.2016
18.08.2017-23.11.2017

3. instanța de recurs: 16.02.2017-27.06.2017
20.03.2018-22.05.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi din 10 mai 2016, Donciu Gheorghe Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 7 ani 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de transportarea și angajarea persoanelor peste hotarele țării, pe o perioadă de 3 ani.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Donciu Gheorghe, la sfârșitul lunii iunie 2011, aflându-se în s. Geamăna, r-nul Anenii Noi s-a întâlnit cu Albu Dmitri și Pușcaș Valeri, propunându-le să meargă cu dânsul în Federația Rusă la lucru la construcții și promițându-le un salariu lunar nu mai mic de 1.000 dolari SUA. În continuare, la 01 iulie 2011, Donciu Gheorghe, împreună cu Albu Dmitri și Pușcaș Valeri s-au deplasat la gara feroviară din mun. Chișinău, unde și-au procurat bilete la trenul de pe ruta Chișinău - Moscova și au pornit la drum. Biletul lui Albu Dmitri l-a procurat Donciu Gheorghe. Ajungând în Federația Rusă, Donciu Gheorghe i-a dus pe Albu Dmitri și Pușcaș Valeri în regiunea Breansk, nu departe de satul Peretorg, unde urmau să construiască o fermă pentru crescut păsări. Văzând că volumul de lucru este mare, Donciu Gheorghe i-a contactat telefonic în Republica Moldova pe consătenii săi, Efrem Valerii, Pușcaș Mihail, Rudnițchii Igor și Racu Andrei și i-a chemat la dânsul în

Federația Rusă la lucru la construcții, promițându-le un salariu lunar de 1.000 dolari SUA și condiții normale de trai, spunându-le tot odată că pot să i-a cu ei și alți băieți, care vor să meargă la lucru. Astfel, pe parcursul lunii iulie 2011, la invitația lui Donciu Gheorghe, la acesta în Federația Rusă, s-au dus Efrem Valerii, Pușcaș Mihail, Rudnițchii Igor, Racu Andrei, Croitor Andrei, Renchez Roman, Racu Vitalie și alte persoane, care sub conducerea lui Donciu Gheorghe au muncit diferit la construcția fermei, de la 40 până la 90 zile. Pe parcursul perioadei în care au construit ferma, Donciu Gheorghe i-a cazat pe consătenii săi chemați la lucru în vagoane, le procura produse alimentare, le dădea bani pentru a-și procura de mâncare și le promitea că salariul le va fi achitat integral, deoarece stăpânul este cunoscutul său. Însă, la promisiunile făcute, Donciu Gheorghe nu s-a achitat integral pentru munca prestată de către consătenii săi, prin care fapt i-a exploatat prin muncă, ducându-i în eroare cu promisiuni false. Fiind exploatați prin muncă, le-au fost cauzate prejudicii materiale lui Albu Dmitri în sumă de 25.900 lei, lui Pușcaș Valeri în sumă de 28.000 lei, lui Efrem Valerii în sumă de 18.500 lei, lui Pușcaș Mihail în sumă de 12.000 lei, lui Rudnițchii Igor în sumă de 16.000 lei, lui Racu Andrei în sumă de 7.400 lei, lui Croitor Andrei în sumă de 8.200 lei, lui Renghez Roman în sumă de 5.550 lei și lui Racu Vitalie suma de 7.400 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, faptele inculpatului Donciu Gh. au fost calificate *de drept* în baza art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume – *recrutarea, transportarea și adăpostirea persoanei cu consimțământul acesteia, în scopul de exploatare comercială prin muncă, săvârșită prin înșelăciune, asupra mai multor persoane.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Inculpat, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că:

- în anul 2011 a plecat în Federația Rusă împreună cu Albu V., Pușcaș V. și fosta soție, Donciu L. Peste o săptămână și-au găsit de lucru în domeniul construcției în regiunea Breansk, iar Pușcaș V. și Pușcaș M. i-au chemat pe ceilalți la muncă;

- părțile vătămate au plecat acasă până la finisarea lucrărilor din care motiv nu au primit întreaga sumă de bani;

- doar persoanele care au plecat și nu s-au reîntors la lucru au pretenții față de el.

3.2 Avocatul, Moțîpan Constantin, în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Donciu Gh. să fie achitat de săvârșirea infracțiunii imputate, din lipsa elementelor infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat că:

- în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de lit. b) alin. (2) art. 165 Cod penal, deoarece acesta nu a recrutat părțile vătămate, ci dimpotrivă părțile vătămate l-au rugat să le asigure un loc de muncă în Rusia, pentru că nu aveau un loc de muncă în Republica Moldova și nu-și puteau întreține familiile. Când au ajuns la locul de destinație și s-au încredințat, că este de lucru, părțile vătămate și-au chemat la muncă rudele și cunoscuții lor. Aceștia au

venit din proprie inițiativă cu transportul lor, iar inculpatul, Donciu Gh., nu le-a organizat transportarea sau transferul lor în Federația Rusă;

- inculpatul nu a adăpostit părțile vătămate și nu le-a primit, locuia împreună cu ultimii în încăperile, ce le-au fost puse la dispoziție de către proprietarul șantierului de construcție, cetățean al Federației Ruse, pe care el nici nu-l cunoștea;

- părțile vătămate nu au fost amenințate cu violența fizică sau psihică de către Donciu Gh., nu le-a confiscat documentele de identitate, nu le-a interzis părăsirea locului de muncă. Părțile vătămate erau persoane libere și se puteau deplasa după bunul lor plac;

- inculpatul nu a exploatat părțile vătămate prin muncă, deoarece aceștia nu munceau pentru el. Inculpatul muncea de rând cu părțile vătămate. Plata pentru munca efectuată și pentru întreținerea muncitorilor o achita administratorul întreprinderii cu prenumele „Eduard”, care transmitea suma de bani a câte o mie de ruble rusești pe săptămână lui Donciu Gheorghe sau fostei sale soții, Donciu Lucia, iar ultima transmitea banii părților vătămate, fapt confirmat în ședința de judecată de către majoritatea dintre acestea;

- o parte dintre părțile vătămate au abandonat lucrul și s-au întors acasă în Republica Moldova, deoarece trebuiau să strângă porumbul, să culeagă strugurii etc. Ceilalți muncitori au rămas să activeze.

3.3 Avocatul, Frunze Alexei, în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei potrivit modului stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Donciu Gh. să fie achitat de săvârșirea crimei imputate, din motiv că nu a săvârșit această infracțiune.

În motivarea apelului a invocat că:

- sentința primei instanțe este neîntemeiată, neargumentată și pasibilă casării din considerentele, că instanța la emiterea acesteia nu a ținut cont de abaterile și ilegalitățile procesuale admise de organul de urmărire penală și de probele examinate în ședințele de judecată și a dat în mod eronat apreciere probelor cercetate în ședința de judecată;

- declarațiile părților vătămate urmează a fi apreciate critic, deoarece contravin cu acele fapte, elemente și împrejurări care au fost stabilite la examinarea cauzei în fond;

- partea vătămată, Racu Vitalie, în ședința de judecată a declarat, că de către fratele său a fost chemat în Rusia, la muncă, la șantier, din proprii bani și-a procurat bilete de călătorie la tren, unde au fost întâmpinați de Donciu Lucia, care i-a condus la șantier. În total, pentru munca efectuată a primit de la inculpat 35 de mii de ruble, iar inculpatul îi mai este dator cu 20 mii ruble;

- din declarațiile martorilor audiați în ședință, în raport cu alte probe se confirmă faptul, că inculpatul nu a recrutat aceste persoane, nu le-a adăpostit, nu le-a transportat, nu a avut loc exploatarea comercială prin muncă, însă a lucrat de rând cu ceilalți la șantier și nu a obținut careva foloase prin înșelăciune.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat, că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță, neconstatându-se temeiuri de casare a sentinței, deoarece această instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, încadrând just acțiunile inculpatului în baza dispozițiilor art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că inculpatul nu a remunerat corespunzător părțile vătămate (suma promisă de inculpat 1.000 dolari americani, lunar) pentru lucrul efectuat. Acest fapt, fiind recunoscut de însăși inculpat, care a comunicat, că nu toate părțile vătămate au primit banii cuveniți, pentru munca prestată.

La fel, prin declarațiile martorului Donciu Lucia se confirmă explicațiile date de părțile vătămate, precum că inculpatul dispunând de surse bănești, care constituiau salariile părților vătămate, nu au fost împărțite acestora, pentru lucrul efectuat, dar profitând de faptul că aceștia au plecat înaintea de a primi salariile meritate, a însușit o parte din remunerația acestora.

Instanța de apel a indicat, că concluziile primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia, reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

În atare situație instanța de apel a conchis, că este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal.

6. Hotărârile judecătorești au fost atacate cu recurs ordinar de către:

6.1 Avocatul, Frunze Alexei, în numele inculpatului, care a solicitat casarea acestora, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând în motivare prezența temeiurilor pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală și anume instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6.2 Inculpatul, care nefiind de acord cu decizia instanței de apel a solicitat casarea acesteia, invocând că nu au fost audiați toți martorii și anume, Pușcaș I., Armaș D., Croitor M. și Lupu V. A dat declarații false martorul, Donciu L., la fel declarații false au dat și Albu V., Pușcaș V., Pușcaș M., Efrem V., Croitor A., Racu A., Racu V., Renchez R.

7. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 iunie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Frunze Alexei în numele

inculpatului, fiind casată total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 noiembrie 2016, fiind dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, iar recursul ordinar declarat de către inculpat a fost respins, ca fiind declarat peste termen.

8. În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a constatat, că procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel nu conține informații ce ar confirma faptul, că de către această instanță au fost verificate declarațiile și probele materiale expuse supra, care au fost examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. Această etapă a ședinței de judecată fiind ignorată în totalitate de către instanța de apel, deoarece în procesul-verbal al ședinței de judecată este indicată doar o simplă frază „*verificarea probelor*”, nefiind urmată de consemnarea probelor indicate în decizia atacată.

La fel, instanța de recurs a menționat și faptul că instanța de apel, examinând apelul părții apărării, încălcând principiul contradictorialității și egalității armelor, a respins *fără careva motivare* solicitarea avocatului Frunze Alexei, cu privire la audierea martorilor, care n-au fost audiați în prima instanță.

De asemenea, instanța de apel punând în discuție demersul avocatului cu privire la audierea unor martori noi, a ascultat numai opinia procurorului cu referire la demersul sus-indicat, care a solicitat respingerea acestuia, nu a audiat opiniile celorlalți participanți la proces și anume a inculpatului și a părților vătămate, Efrem V. și Croitor T., respectiv nu s-a expus asupra acestei solicitări a părții apărării, deoarece decizia instanței de apel în acest sens nu este reflectată în procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 149, v. 2).

Având în vedere cele expuse mai sus, instanța de recurs a conchis, că instanța de apel nu a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală la judecarea apelurilor în speță, prin ce a comis erori de drept ce se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, ce nu pot fi reparate pe calea recursului ordinar.

Asupra recursului declara de către inculpat, instanța de recurs a notat că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 01 decembrie 2016 rezultă, că la pronunțarea deciziei motivate s-a prezentat doar procurorul și inculpatul, Donciu Gh., recepționând decizia motivată contra semnătură la aceeași dată, fapt confirmat prin recipisă (f.d. 181, v. 2).

Astfel, în speță, termenul de 30 zile se calculează, începând cu 02 decembrie 2016 și se epuizează la data de 02 ianuarie 2017 (inclusiv), iar recursul ordinar a fost declarat de către inculpat la data de 24 ianuarie 2017 prin intermediul oficiului poștal (f.d. 208, v. 2), înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la data de 26 ianuarie 2017 (f.d. 199, v. 2).

Din cele expuse supra, instanța de recurs a conchis, că recursul ordinar declarat de inculpatul, Donciu Gh., este depus peste termenul legal de 30 zile, prevăzut la art. 422 Cod de procedură penală.

9. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, au fost admise parțial apelurile declarate, fiind casată sentința și pronunțată o nouă

hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Donciu Gheorghe a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de ar. 168 Cod penal, în redacția Legii LP277-XVI din 18.12.2008, cu încetarea procesului penal, în baza art. 60 Cod penal, pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

10. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a considerat, că prima instanță eronat a apreciat probele, fără a ține cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală și a ajuns la o concluzie greșită de a-l recunoaște vinovat pe inculpatul, Donciu Gh., de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal. Prin urmare, instanța de apel a considerat, că în acțiunile inculpatului nu se regăsesc elementele infracțiunii imputate și a constatat că:

Donciu Gh., la sfârșitul lunii iunie 2011, acționând cu scopul obținerii muncii altor persoane, prin înșelăciune, aflându-se în s. Geamăna, r-nul Anenii Noi s-a întâlnit cu Albu Dmitri și Pușcaș Valeri, propunându-le să meargă cu dânsul în Federația Rusă la lucru la construcții și promițându-le un salariu lunar nu mai mic de 1.000 dolari SUA. În continuare, la 01 iulie 2011, Donciu Gheorghe, împreună cu Albu Dmitri și Pușcaș Valeri s-au deplasat la gara feroviară din mun. Chișinău, unde și-au procurat bilete la trenul de pe ruta Chișinău - Moscova și au pornit la drum. Biletul lui Albu Dmitri l-a procurat Donciu Gheorghe. Ajungând în Federația Rusă, Donciu Gheorghe i-a dus pe Albu Dmitri și Pușcaș Valeri în regiunea Breansk, nu departe de satul Peretorg, unde urmau să construiască o fermă pentru crescut păsări. Văzând că volumul de lucru este mare, Donciu Gheorghe, i-a contactat telefonic în Republica Moldova pe consătenii săi, Efrem Valerii, Pușcaș Mihail, Rudnițchii Igor și Racu Andrei și i-a chemat la dânsul în Federația Rusă la lucru la construcții, promițându-le un salariu lunar de 1.000 dolari SUA și condiții normale de trai, spunându-le tot odată că pot să i-a cu ei și alți băieți, care vor să meargă la lucru. Astfel, pe parcursul lunii iulie 2011, la invitația lui Donciu Gheorghe, la acesta în Federația Rusă, s-au dus Efrem Valerii, Pușcaș Mihail, Rudnițchii Igor, Racu Andrei, Croitor Andrei, Renchez Roman, Racu Vitalie și alte persoane, care sub conducerea lui Donciu Gheorghe au muncit diferit la construcția fermei, de la 40 până la 90 zile. Pe parcursul perioadei în care au construit ferma, Donciu Gheorghe, i-a cazat pe consătenii săi chemați la lucru în vagoane, le procura produse alimentare, le dădea bani pentru a-și procura de mâncare și le promitea că salariul le va fi achitat integral, deoarece stăpânul este cunoscutul său. Însă, la promisiunile făcute, Donciu Gheorghe nu s-a achitat integral pentru munca prestată de către consătenii săi, prin care fapt a obținut munca acestora prin înșelăciune, ducându-i în eroare cu promisiuni false. Astfel, părților vătămate le-au fost cauzate prejudicii materiale și anume lui Albu Dmitri în sumă de 25.900 lei, lui Pușcaș Valeri în sumă de 28.000 lei, lui Efrem Valerii în sumă de 18.500 lei, lui Pușcaș Mihail în sumă de 12.000 lei, lui Rudnițchii Igor în sumă de 16.000 lei, lui Racu Andrei în sumă de 7.400 lei, lui Croitor Andrei în sumă de 8.200 lei, lui Renchez Roman în sumă de 5.550 lei și lui Racu Vitalie suma de 7.400 lei.

Pe baza stării de fapt constatate mai sus, instanța de apel a considerat că inculpatul, Donciu Gh., prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută

de art. 168 Cod penal, cu semnele calificative - obținerea muncii forțate prin înșelăciune.

Instanța de apel a relevat, că culpa inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 168 Cod penal este confirmată prin declarațiile date în prima instanță de către părțile vătămate, Efrem V., Croitor A., Racu V., Racu A., Pușcaș V., Albu D., Renchez R., Rudnițchii I., Pușcaș M., care corespund adevărului și confirmă faptul, că inculpatul prin acțiunile sale a obținut pentru alte persoane munca prestată de părțile vătămate, prin eforturi considerabile, cărora li s-a promis prin înșelăciune achitarea unor sume de bani, care ca finalitate nu au fost achitate integral.

De asemenea, instanța de apel a menționat, că vina inculpatului în săvârșirea muncii forțate se atestă și prin declarațiile date în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată de către martorul, Croitor F., precum și prin probele scrise, și acumulate în cadrul urmăririi penale: plângerea și explicațiile depuse de către Efrem Valerii, Albu Dumitru, Pușca Mihail, Pușcaș Valeriu, Croitor Andrei, Renchez Roman, Rudnițchii Igor, Racu Vitalie, Racu Andrei și Bulgari Ion la data de 22 ianuarie 2013 (v. 1, f.d. 56-61); ordonanța de ridicare de la Efrem V. a copiilor paginilor nr. 1,2,40,41,42,43,44,45,46 din pașaport (v. 1, f.d. 164); procesul - verbal de ridicare a copiei pașaportului pe numele lui Efrem V. din 14 martie 2014 (v. 1, f.d. 165); procesul - verbal de examinare a obiectului - copia pașaportului nr. 711730604 Federația Rusă, pe numele lui Efrem V. din 14 martie 2014 (v. 1, f.d. 168); procesul - verbal de confruntare efectuată între Donciu Gh. și Renchez R. din 8 mai 2014 (v. 1, f.d. 179); procesul - verbal de confruntare efectuată între Donciu Gh. și Albu D. din 08 mai 2014 (v. 1, f.d. 180); procesul - verbal de confruntare efectuată între Donciu Gh. și Efrem V. din 5 mai 2014 (v. 1, f.d. 181-182); procesul - verbal de confruntare efectuată între Donciu Gh. și Croitor A. din 30 mai 2014 (v. 1, f.d. 183-184); procesul - verbal de confruntare efectuată între Donciu Gh. și Racu V. din 14 ianuarie 2014 (v. 1, f.d. 184); procesul - verbal de confruntare efectuată între Donciu Gh. și Pușcaș V. din 14 ianuarie 2014 (v. 1, f.d. 185); procesul - verbal de confruntare efectuată între Donciu Gh. și Racu A. din 14 ianuarie 2014 (v. 1, f.d. 186); procesul - verbal de confruntare efectuată între Donciu Gh. și Pușcaș M. din 23 decembrie 2014 (v. 1, f.d. 186/1); procesul - verbal de percheziție la domiciliul inculpatului, Donciu Gh., din s. Xxxxx r-nul Xxxxx din 30 februarie 2013 (v. 1, f.d. 191-192); certificat eliberat de Primăria com. Xxxxx, r-nul Xxxxx prin care se confirmă că Donciu Gh. nu este angajat în câmpul muncii (v. 1, f.d. 204); certificatul eliberat de Primăria com. Xxxxx, r-nul Xxxxx prin care se confirmă că Donciu Gh. este locuitor a s. Xxxxx (v. 1, f.d. 205); certificatul eliberat de Spitalul Raional Anenii Noi, în care se confirmă că Donciu Gh., nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru (v. 1, f.d. 207-208); sentința Judecătoriei Anenii Noi din 20.06.1994, prin care Donciu Gh. a fost condamnat în baza art. 218 alin. (1) Cod penal, la închisoare pe un termen de 3,6 ani (v. 1 f.d. 212-214).

În continuarea concluziilor sale, instanța de apel a indicat că argumentele părții acuzării, ce au fost preluate și de către prima instanță, precum că inculpatul ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) Cod penal, nu pot fi reținute ca plauzibile, deoarece din materialele cauzei rezultă că părțile vătămate au mers la

muncă pentru că nu aveau un loc de lucru în Republica Moldova și nu-și puteau întreține familiile, respectiv când au ajuns în Rusia, s-au încredințat că este de lucru. Mai mult ca atât, inculpatul nu le-a organizat transportarea sau transferul lor în Federația Rusia, ultimul nu a adăpostit părțile vătămate, acesta locuia împreună cu ei în încăperile, ce le-au fost puse la dispoziție de către proprietarul șantierului de construcție, cetățean al Federației Ruse. Totodată, inculpatul nu a amenințat părțile vătămate, nu le-a confiscat documentele de identitate, nu le-a interzis părăsirea locului de muncă, părțile vătămate erau persoane libere și se puteau deplasa după bunul lor plac.

La caz, instanța de apel a stabilit că supunerea la o muncă forțată constituie un act de silnicie, deoarece lipsește consimțământul celui supus la o astfel de muncă. Prin săvârșirea acestei fapte se răpește posibilitatea persoanei fizice de a-și alege liber munca pe care o va presta, aceste elemente rezultă din declarațiile părților vătămate care au relatat instanței, că inculpatul Donciu Gh. îi impunea să presteze munca pe timp de ploaie, pe timp de noapte, mai mult, inculpatul prin acțiuni manifestate prin strigăte, intimidă, constrângea părțile vătămate.

Infrațiunea de muncă forțată are obiect material în acele cazuri când presupune o influențare nemijlocită infracțională asupra victimei, în acest sens, instanța de apel stabilind că inculpatul, acționând prin înșelăciune, promițând părților vătămate sume de bani, a obținut consimțământul acestora de a pleca la muncă în Federația Rusă, astfel, instanța a relevat că părțile vătămate au fost influențate indirect prin promisiuni că vor fi remunerate, aceste promisiuni fiind generate de stare financiară a părților vătămate, mai mult, în speța dedusă judecării sunt prezente stări de fapt ce indică, că deși părțile vătămate nu au primit sumele de bani integral, inculpatul le-a comunicat să se întoarcă din nou la muncă în Federația Rusă pentru a primi restul banilor.

Instanța de apel a menționat, că latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 168 Cod penal, în speță se manifestă prin fapta prejudiciabilă a inculpatului, Donciu Gh., constând în acțiunile de obținere a muncii sau a serviciilor părților vătămate prin înșelăciune, deoarece inculpatul înainte de a pleca în Federația Rusă a promis părților vătămate sume de bani în vederea retribuirii muncii pe care o vor presta.

Astfel, în acțiunile inculpatului se atestă elementele infracțiunii prevăzute de art. 168 Cod penal, această concluzie fiind ghidată și de faptul că orele de muncă efectuate de părțile vătămate, inclusiv munca peste durata normală/pe timp de noapte urma să fie remunerată, însă după cum rezultă din declarațiile martorilor și persoanelor audiate, inculpatul nu a achitat nici sumele promise inițial.

Referitor la latura subiectivă a infracțiunii, instanța de apel a indicat că, în speță, aceasta se exprimă, în primul rând, în vinovăție sub formă de intenție directă, or motivul infracțiunii constă în interesul material, acest fapt fiind confirmat prin declarațiile părților vătămate, care au precizat că sumele de bani lui Donciu Gh. erau transmise de către proprietarul șantierului, care era de cetățenie rusă, iar inculpatul, ulterior le transmitea fiecăruia câte o sumă de bani.

Subsecvent, instanța de apel a menționat, că infracțiunea de care a fost

recunoscut vinovat inculpatul face parte din categoria celor mai puțin grave, pentru care legea penală în vigoare la momentul comiterii infracțiunii prevedea pedeapsă sub formă de închisoare de până la 3 ani.

Prin urmare, în speță, lui Donciu Gh. termenul de prescripție va fi calculat de la sfârșitul lunii iunie 2011, deoarece inculpatul nu s-a sustras de la urmărire penală sau instanța de judecată, respectiv motive ce ar întrerupe curgerea termenului de prescripție, în speță, lipsesc.

Astfel, instanța de apel a constatat, că din momentul comiterii infracțiunii, până la examinarea cauzei în ordine de apel au trecut mai mult de 5 ani, considerent din care se impune ca procesul penal în privința inculpatului Donciu Gh., pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 168 Cod penal, în redacția Legii LP277-XVI din 18.12.2008, urmează a fi încetat pe motivul intervenirii termenului de prescripție, în temeiul art. 60 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care solicită casarea totală a acesteia, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului invocă:

- instanța de apel la judecarea cauzei nu a ținut cont și nu a apreciat totalitatea probelor ce demonstrează vinovăția inculpatului de comitere a infracțiunii imputate de către organul de urmărire penală, reîncadrându-i acțiunile acestuia în baza art. 168 Cod penal – obținerea muncii forțate prin înșelăciune;

- inculpatul, vina în săvârșirea infracțiunii imputate, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în prima instanță nu și-a recunoscut-o, însă aceasta este demonstrată pe deplin prin cumulul de probe administrate la caz, ce au fost considerate ca fiind admisibile, iar ulterior apreciate în mod general și chiar vădit tendențios puse la baza hotărârii de recalificare a acțiunilor inculpatului;

- prin cumulul de probe cercetate, acuzarea consideră vina inculpatului, Donciu Gh., dovedită în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal – recrutarea, transportarea, transferul și adăpostirea persoanei prin înșelăciune, asupra mai multor persoane;

- în baza împrejurărilor de fapt stabilite, s-a constatat că inculpatul a acționat cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al faptelor sale, prevăzând urmările, deci a dorit și a admis conștient urmările acțiunilor sale;

- în procesul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine, că părțile vătămate efectuând diferite lucrări de construcție în or. Breansk, Federația Rusă, nu au fost remunerate corespunzător pentru lucrul efectuat, fapt recunoscut de către inculpat. Inculpatul a propus părților vătămate, lucrul în domeniul construcției în Federația Rusă, cu un salariu de 1.000 dolari americani, lunar. Aceștia, deplasându-se la locul de muncă, au fost cazați în vagoane adaptate cu toate condițiile, muncind până la expirarea termenului de ședere în țară de 3 luni. Volumul de lucru ce urma a fi efectuat, avansurile, părțile vătămate le primeau de la inculpat, anume el dirija cu procesul lucrativ, doar cu el se ducea tratative ce ține de lucru, salarii, hrană, etc.;

- martorul, Donciu L., confirmă explicațiile date de părțile vătămate, precum că inculpatul dispunând de surse bănești, care constituiau salariile părților vătămate, nu

au fost împărțite acestora, pentru lucrul efectuat, dar profitând de faptul că aceștia au plecat înainte de a primi salariile meritate, a însușit o parte din munca acestora.

În drept, procurorul și-a întemeiat recursul ordinar declarat, în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, avocatul Buruian M., a depus referință asupra recursului declarat, pe care-l consideră neîntemeiat, nemotivat și urmează a fi respins ca inadmisibil, deoarece starea de fapt și de drept constatată de instanța de apel este bazată pe probele examinate în cadrul cercetării judecătorești, care în ansamblu dovedesc lipsa elementelor infracțiunii imputate inculpatului, Donciu Gh., în baza art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, când eroarea admisă nu poate fi corectată la această etapă a procedurilor.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Totodată, Colegiul evidențiază și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursului declarate de procuror, se constată că acesta este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, invocând următoarele cazuri de casare: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, fapt ce a dus la reîncadrarea evident ilegală a acțiunilor inculpatului, Donciu Gh. Criticele autorului recursului, în esență, se referă la faptul că instanța de apel a adoptat soluția de reîncadrare a acțiunilor săvârșite de inculpat și anume din prevederile art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, în cele prevăzute de art. 168 Cod penal (în redacția Legii din anul 2008), fără o apreciere corespunzătoare a totalității probelor administrate la caz, care confirmă vinovăția lui Donciu Gh. în faptele imputate de către partea acuzării.

Verificând criticele expuse de titularul cererii de recurs, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată că acestea sunt întemeiate, cu excepția invocării temeiului pentru recurs, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel*, deoarece procurorul nu a declarat apel, respectiv această instanță nu avea parvenit careva obiect de discuție din partea acestui subiect procesual pentru a se pronunța, cu toate acestea instanța de al doilea grad de jurisdicție judecând apelurile nu a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție pripită în partea încadrării acțiunilor inculpatului în baza art. 168 Cod penal (redacția 2008). În cele din urmă, de către instanța de apel au fost formulate unele concluzii nefondate, iar prin aceasta, *inter alia*, fiind încălcată obligația instanței de motivare a hotărârii judecătorești, care face parte din setul garanțiilor subsecvente procesului echitabil, fapt prin care s-a admis eroarea de drept prescrisă de pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Pentru a statua asupra acestei concluzii, Colegiul evidențiază într-un prim aspect faptul, că principala problemă adusă în discuție pe orice cauză penală se referă la vinovăția sau nevinovăția persoanei deferite judecătii în raport cu faptele infracționale imputate acesteia prin rechizitoriu. Prin urmare, atunci când unei

persoane i se impută săvârșirea unei fapte penale și i se aduce o acuzație în acest sens, aceasta trebuie să fie bazată pe probe pertinente, veridice și concludente, care ar dovedi, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost comisă anume de inculpat. Pentru a conchide asupra celor expuse, probatoriu administrat în cauză urmează a fi apreciat după intima convingere a judecătorului, care trebuie să se bazeze pe prevederile legii procesual-penale și pe analiza coroborată a tuturor probelor sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Efectuând o analiză textuală a părții motivante a deciziei instanței de apel se deduce, că aceasta nu cuprinde relevarea considerentelor ce ar fi clare și întemeiate legal asupra concluziilor formate în rezultatul verificării sentinței contestate de apelanți, în raport cu motivele invocate de părți și circumstanțele reale ale acestei cauze.

Deci, în speță, este necesar ca în mod judicios, cu o argumentare temeinică și suficientă, să fie rezolvate problemele de drept apărute în cadrul judecării, cu excluderea contradicțiilor și incertitudinilor existente, având în vedere că, lipsa unei motivări corespunzătoare dintr-o hotărâre judecătorească afectează grav echitatea acestei proceduri.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept procesual menționate, Colegiul constată că, potrivit rechizitoriului inculpatul a fost învinuit de către organul de urmărire penală de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal și anume – *recrutarea, transportarea și adăpostirea persoanei cu consimțământul acesteia, în scopul de exploatare comercială prin muncă, săvârșită prin înșelăciune, asupra mai multor persoane.*

În continuare, prima instanță a adoptat o sentință prin care inculpatul, Donciu Gh., a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii menționată mai sus stabilindu-i în cele din urmă pedeapsă de 7 ani și 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea acestuia de dreptul de a ocupa funcții legate de transportarea și angajarea persoanelor peste hotarele țării, pe o perioadă de 3 ani.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de către prima instanță, inculpatul și apărătorii acestuia au atacat sentința cu apeluri.

La judecarea cauzei în ordine de apel, inițial, în primul set de proceduri, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, prin decizia instanței de apel din data de 10.11.2016.

Însă, de menționat este și acel fapt, că în urma examinării prezentei cauze în procedura recursului ordinar, instanța ierarhic superioară a ajuns la concluzia de a dispune rejudecarea cauzei date pe motiv că a fost încălcată procedura de verificare a probelor de către instanța de apel, nefiind dezbătute chestiuni referitoare la vinovăția inculpatului sau încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către acesta.

În continuare, fiind rejudecată prezenta cauză penală în ordine de apel, s-a ajuns la concluzia că este greșită constatarea despre recunoașterea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece prima instanță a apreciat eronat probele, fără a ține cont în deplină măsură de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În cele din urmă, instanța de apel a opinat, că din probele cercetate rezultă cert că în acțiunile lui Donciu Gh., se regăsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 168 Cod penal (redacția 2008) în vigoare la momentul comiterii faptei și anume – *obținerea muncii forțate prin înșelăciune*.

În contextul celor expuse, Colegiul penal lărgit relevă, că încadrarea juridică a faptei este crucială în cadrul procesului penal, întrucât în acord cu temeiul legal al acuzațiilor care i se aduc unei persoane, se poate organiza o apărare eficientă fundamentată pe contestarea faptelor incriminate cu titlu de acuzație, ceea ce constituie o condiție esențială a echității procedurii garantate de art. 6 din Convenția Europeană. Din atare considerente, orice schimbare a încadrării juridice, atât în sensul atenuării, cât și a agravării, urmează a fi minuțios analizată și argumentată de instanță.

Pe de altă parte, se relevă că, instanța de apel atunci când constată lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate prin rechizitoriu și necesitatea recalificării faptelor în baza altei norme penale, urmează să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, care trebuie apreciate multilateral și obiectiv. În acest sens, se are în vedere faptul că, așa cum s-a punctat deja mai sus, instanța de apel la judecarea cauzei trebuia să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate inculpatului, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și să constate dacă acțiunile comise de inculpat se încadrează în baza art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, după cum pledează procurorul, sau urmează a fi reținută altă calificare în sarcina lui Donciu Gh..

Astfel, instanța de apel în urma analizei și cercetării probelor a ajuns la concluzia de a califica acțiunile inculpatului în baza art. 168 Cod penal (redacția 2008), respectiv nu au fost reținute ca plauzibile argumentele părții acuzării, preluate de prima instanță, precum că Donciu Gh. ar fi comis infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, menționând următoarele alegații: *„din materialele cauzei rezultă că părțile vătămate au mers la muncă, deoarece ei nu aveau un loc de muncă în Republica Moldova și nu-și puteau întreține familiile, când au ajuns la lucru în Rusia, s-au încredințat că este de lucru, mai mult, relevant fiind și faptul că inculpatul Gheorghe Donciu nu le-a organizat transportarea sau transferul lor în Federația Rusia, mai mult, ultimul nu a adăpostit părțile vătămate, or el locuia împreună cu ei în încăperile, care le-au fost puse la dispoziție de către proprietarul șantierului de construcție, cetățean al Federației Ruse, totodată inculpatul nu a amenințat părțile vătămate, nu le-a confiscat documentele de identitate, nu le-a interzis părăsirea locului de muncă, părțile vătămate erau persoane libere și se puteau deplasa după bunul lor plac.”*.

Totodată, în susținerea concluziilor sale privind calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 168 (red. 2008), instanța de apel a menționat: *„La caz, Colegiul stabilește că supunerea la o muncă forțată constituie un act de silnicie, deoarece lipsește consimțământul celui supus la o astfel de muncă. Prin săvârșirea acestei fapte se răpește*

posibilitatea persoanei fizice de a-și alege liber munca pe care o va presta, aceste elemente rezultă din declarațiile părților vătămate care au relatat instanței că inculpatul Donciu Gheorghe îi impunea să presteze munca pe timp de ploaie, pe timp de noapte, mai mult, inculpatul prin acțiuni manifestate prin strigăte, intimidă, constrângea părțile vătămate.”.

Deci, reieșind din concluziile expuse mai sus, de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul lărgit constată că acestea sunt contradictorii, adică pe de o parte, se reține că inculpatul nu a amenințat părțile vătămate, nu le-a interzis părăsirea locului de muncă, adică părțile vătămate erau persoane libere și se puteau deplasa după bunul lor plac, iar pe de altă parte se statuează de către aceeași instanță, că părțile vătămate au fost forțate să muncească de către inculpat, fiind impuse și pe timp de noapte, striga, intimidă și constrângea părțile vătămate. Astfel, Colegiul apreciază concluziile instanței de apel menționate supra, ca fiind confuze și care nu se conciliază reciproc.

De asemenea, în motivarea soluției adoptate instanța de apel indică: *„în acțiunile inculpatului se atestă elemente infracțiunii prevăzute de art. 168 CP al RM, această concluzie fiind ghidată și de faptul că orele de muncă efectuate de părțile vătămate, inclusiv munca peste durata normală/pe timp de noapte urma să fie remunerate, însă după cum rezultă din declarațiile martorilor și persoanelor audiate, inculpatul nu a achitat nici sumele promise inițial”.*

Totodată, instanța de apel a relevat că culpa inculpatului în comiterea muncii forțate se atestă și prin declarațiile martorului, Croitor F. Însă, verificând declarațiile martorului nominalizat, ce au fost descrise în hotărârea adoptată de către instanța de apel, Colegiul constată că acesta în declarațiile făcute a menționat: *„...Doamna Lucia ducea evidența volumului de lucru. La întrebările avocatului, Frunze Alexei a indicat că, a plecat în Rusia personal. Inculpatul nu l-a chemat la lucru. A rămas acolo aproximativ 5 persoane, pentru a da obiectul în primire, ceilalți au plecat deoarece aveau motivele sale personale. Nimeni nu a fost alungat din motive de încălcări de disciplină. Donciu Gheorghe lucra cu el la șantier, betonam. Persoanele cu care nu s-a achitat au promis să se întoarcă pentru a finisa construcția. A specificat că, cei care au lucrat nu au primit salariile la care s-au înțeles. Au primit doar avansuri. A auzit de la Vitalie Donciu că Lucia a primit o sumă mare de bani de la Eduard. A lucrat cu Donciu Gheorghe, menționează că el nu este vinovat, este vinovată soția sa Lucia. A relatat că, inculpatul niciodată nu i-a transmis bani, doar soția inculpatului Lucica, care era șef, le achita 1000 ruble salariul. De asemenea, le achita bani directorul Eduard. Rudnițchii, Renchez și Croitor au lăsat lucrul și au plecat acasă, din motive personale dar nu au fost alungați. Când a venit acasă i s-a dat 30 000 mii. Când a revenit pentru două luni de zile nu i s-a achitat salariul, (f.d. 55, vol. II)”.*

De asemenea, instanța de apel a reținut la baza vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 168 Cod penal (red. 2008) și declarațiile părții vătămate, Rudnițchi I., care a menționat : *„....Ajungând în or. Breansk, Donciu Lucia i-a întâlnit, deplasându-se la locul de muncă. Acolo erau mai multe echipe de lucrători. A lucrat 2 luni, săptămânal primeau când 1000 ruble rusești, când 5000 de ruble rusești. Ulterior Donciu Lucia le-a spus, când vor finisa obiectul, atunci vor primi banii. Au plecat acasă 3 persoane Croitor Andrei, Arman Dumitru și el, deoarece nu li se achita salariul pentru lucrul efectuat.*

Pentru lucru efectuat, se achita cu ei Donciu Lucia, cu banii care îi primea de la director. Careva pretenții față de inculpat nu are, însă declarații de la urmărirea penală sunt corecte”.

Astfel, reieșind din probele reținute la baza stabilirii culpei inculpatului în baza art. 168 Cod penal (red. 2008), în varianta expusă în hotărârea adoptată de către instanța ierarhic inferioară, fără a fi combătute în urma analizei în raport cu alte probe, în viziunea Colegiului concluziile despre vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate de către organul de urmărire penală, cât și a celei considerate de către instanța de apel a fi săvârșită de către inculpat, sunt incerte, lăsând loc de interpretări, adică fiind unele injuste.

În altă ordine de idei, Colegiul penal constată, că în cadrul ședinței de judecată în ordine de apel au fost audiați martorii, Bulgari I., Croitor T., Doncilă V. (f.d. 265-269 v. 2), însă în hotărârea adoptată, instanța de apel nu a făcut referire la declarațiile acestora, respectiv nu au fost apreciere corespunzător în raport cu celelalte probe.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel nu a verificat toate aspectele învinuirii, iar probele nu au fost minuțios analizate, astfel încât instanța de judecată să facă concluzii certe asupra chestiunilor importante pentru cauză și anume: dacă inculpatul a traficat sau nu ființe umane, în scopurile imputate în rechizitoriu sau a obținut sau nu muncă forțată prin înșelăciune de la părțile vătămate, dacă acesta a primit sume bănești pentru remunerarea muncii persoanelor angajate, respectiv dacă le-a însușit ori dacă acestea au fost sau nu achitate în volum deplin de către beneficiarii muncilor prestate de către părțile vătămate. Așadar, instanța de apel, urma să verifice toate momentele, să analizeze vigilent elementele infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) Cod penal, ce i-a fost imputată inculpatului prin rechizitoriu, cât și cele ale infracțiunii prevăzute de art. 168 Cod penal (red. 2008), să facă diferența dintre aceste componente de infracțiune, adică urma să verifice atent încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, în cazul în care se ajunge la concluzia despre vinovăția acestuia, ceea ce nu s-a realizat în deplină măsură la judecarea cauzei în ordine de apel.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

Subsidiar, Colegiul lărgit menționează, că nu poate fi admisă solicitarea procurorului de a menține sentința, dat fiind faptul că în primul set de proceduri instanța de recurs a casat decizia instanței de apel, pe motiv că a încălcat procedura de verificare a probelor, respectiv nu a fost soluționat definitiv fondul cauzei, iar în cel de al doilea set de proceduri instanța de apel a admis concluzii contradictorii în hotărârea adoptată.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a admite recursul ordinar declarat la caz, iar decizia instanței de apel urmează a fi casată total cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători, pentru adoptarea unei soluții corecte.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel și recurs; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, ținând cont inclusiv de prevederile art. 385 alin. (1) pct. 1)-4) Cod de procedură penală, respectiv în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatului, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, inclusiv cele din decizia Colegiului penal lărgit a Curții Supreme de Justiție din 27.06.2017, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul Procuraturii de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Donciu Gheorghe Xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 19 iunie 2018.

Președinte	Gordilă Nicolae
Judecător	Covalenco Elena
Judecător	Diaconu Iurie
Judecător	Catan Liliana
Judecător	Guzun Ion